

Gloriatio fidelium Justificatorum triplex est: Gloriantur enim,

1. De Spe futuræ Gloriæ, à Deo dandæ;
2. De Afflictionibus hujus vitæ temporalis;
3. De Deo ipso; ut infrà, *vers. II.* Apostolus inquit,

Neque id solùm, verùm etiã gloriamur de Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem recepimus.

P. Hac vice dicemus de Gloriatione fidelium, quam illi habent,

I. De Spe futuræ Gloriæ, à Deo dandæ:

II. De Afflictionibus vitæ hujus temporalis.

Tertiam Gloriationem, de Deo ipso, differemus in suum usque tempus, ubi ad *vers. II.* ex ordine explicandum pervenerimus.

V. Deus, in quo gloriamur, adsit nobis suâ gratiâ & Spiritu, ut duas istas priores consideremus, in suam gloriam, nostrique solatium: Idem largiatur nobis invictam conscientiam, & vires Spiritûs Sancti, ut in Afflictionibus hujus vitæ tale gaudium percipiamus, quod exsuperat omnem intellectum, quoad perveniamus ad speratam illam Gloriam vitæ æternæ: *Amen.*

P A R S I.

Principiò videndum nobis est, quid significet, *Gloriari?*

Præp. Gloriari est, de aliquo ingenti bono, quod habeas, vel certò speres, gestu & verbis lætari & exultare.

Talis Gloriatio duplex est, Carnalis, & Divina.

Carnalis ac mundana gloriatio vana est, & inconstans;

Quum quis gloriatur de re aliqua in mundo, extra Deum:

Proinde prohibetur ab Apostolo, ex Propheta, *1. Cor. I. 29. 31.*

Ut ne gloriatur ulla caro, in Dei conspectu: sed,

Qui gloriatur, in Domino gloriator.

De tali etiam gloriatione Paulus suprâ dixerat,

Rom. 3. 27. Ubi igitur Gloriatio? Exclusa est.

Divina verò gloriatio constans est, & vera Gloriatio;

Quum bonum, de quo quis gloriatur, verè bonum est, quumque illud verè possidet, & certò habet in Deo, illudque Deo soli acceptum fert.

De tali Gloriatione Paulus hîc in textu agit, dum ait;

Gloriamur sub Spe gloriæ Dei, (seu, à Deo dandæ:)

Neque id solùm, sed etiã gloriamur de Afflictionibus, &c.

a) Prop.